

عنوان مقاله:

جلوه‌های مصلحت عمومی در آیین دادرسی کیفری و چالش آن با حقوق فردی

محل انتشار:

فصلنامه دیدگاه های حقوق قضائی، دوره 25، شماره 89 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

مهدی شیدائیان - پردیس فارابی دانشگاه تهران

سید جعفر اسحاقی - پردیس فارابی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

آیین دادرسی کیفری در سه عرصه اصلی فرایند کیفری، نهادها و مقررات حاکم بر آن، تحت تاثیر مفهوم مصلحت عمومی شکل گرفته است. نهاد دادرسی، نظامها و مدل‌های فرایند کیفری و مقرراتی چون صلاحیت و قرار تامین کیفری بر اساس این مفهوم توجیه می‌شوند. آیین دادرسی کیفری یکی از بارزترین عرصه های تزامم مصلحت عمومی و حق‌های فردی است و همان گونه که برای تامین مصلحت عمومی تدوین شده است از حق‌های فردی نیز حمایت می‌کند؛ به گونه‌ای که یکی از هدفهای آن را رسیدن به یک نقطه تعادل میان مصلحت عمومی و حق‌های فردی دانسته‌اند. در مقابل برخی از حق‌های روبه‌ای و ماهوی همچون حق بر فرض بی‌گناهی (اصل برائت)، حق بر دادرسی عادلانه، حق بر آزادی اقدام و حق بر حریم خصوصی را نیز تضمین می‌کند. این نوشتار با بررسی تمثیلی تزامم حق‌های فردی با مصلحت عمومی مدعی است که قانون جدید آیین دادرسی کیفری، گام بلندی به سوی حفاظت از حق‌های بنیادین برداشته و مصلحت عمومی را در پاسداری از حقوق فردی تشخیص داده است، نه محدودسازی آن. ولی همچنان کاستی‌هایی در قانون درباره حق بر دادرسی عادلانه و در تفاسیر اداره حقوقی درباره حداکثر مدت بازداشت موقت و ورود به حریم خصوصی وجود دارد.

کلمات کلیدی:

مصلحت عمومی، حق‌های فردی، فرایند کیفری، دادرسی، حق بر فرض بی‌گناهی، حق بر دادرسی عادلانه، حق بر آزادی اقدام، حق بر حریم خصوصی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1675231>

